

Mál nr. 464/2011**M
og
váttryggingafélagið X v/ slysatryggingar launþega.****Ágreiningur um rétt til bóta úr slysatryggingu launþega vegna vinnuslyss í maí 2009.****Gögn.**

178. Málskot, móttakið 11.11.2011, ásamt fylgigögnum.

179. Bréf X, dags 24.11.2011.

Málsatvik.

M varð fyrir meiðslum á hægri ökkla í maí 2009 er hann var á leið frá vinnuskúr á byggingarsvæði tiltekins skóla, en vinnuveitandi hans, V, hafði þar framkvæmdir með höndum. Í tilkynningu um slysið til Sjúkratrygginga Íslands, dags. 24.2.2011, segir að M hafi verið á leið frá vinnuskúr inn á vinnusvæðið. Hafi hann dottið vegna mjög ójafns undirlags og hlotið áverka á ökkla. V hafði í gildi slysatryggingu launþega hjá váttryggingafélaginu X. Í tilkynningu M um slysið til X, dags. 28.2.2011, er tildrögum slyssins orðrétt á sama veg og í tilkynningunni til Sjúkratrygginganna.

Í læknisvottorði L, lækni á Heilbrigðisstofnuninni H, dags, 13.7.2011, segir að M hafi leitað á stofnunina hinn 13.7.2009 og þá hafi komið fram að M sé gjarn á að misstíga sig í hægri ökkla, en hann hafi misstígið sig tveimur mánuðum áður og verið slæmur síðan. Hann segist alltaf vera með ónot í ökklanum þar sem kölluð er „T-F syndesmósa og liggur á milli sköflungs og sperrileggs neðarlega.“ Næst hafi M komið 7.9.2011 og þá sagður gjarn á að misstíga sig á hægri ökkla, síðast í vinnunni um byrjun júní sama ár. Fannst bati ganga hægt. Þá kemur fram í vottorði L að M hafi farið í aðgerð á ökklanum í nóvember 2009 þar sem brjóskskemmdir munu hafa verið. Hann fór svo aftur í aðra aðgerð 20.8.2010 þar sem um enn meiri brjóskskemmdir hafi verið að ræða og þá valið að gera staurliðsaðgerð og ökklinn stífdur.

M hefur krafist bóta úr fyrrgreindri slysatryggingu hjá X. X hefur hafnað bótaskyldu.

Álit.

Samkvæmt gr. 1.1 í váttryggingarskilmálum þeim sem gilda um slysatrygginguna greiðir félagið bætur vegna slyss sem váttryggður verður fyrir eins og greinir í skilmálunum, váttryggingarskírteini eða iðgjaldskvittun. Þá segir í gr. 1.2 að með orðinu „slys“ sé átt við skyndilegan utanaðkomandi atburð, sem veldur meiðslum á líkama váttryggðs og gerist sannanlega án vilja hans. Eins og fram kemur í læknisvottorði L leitaði M á H um miðjan júlí 2009 og þá hafi komið fram að hann væri gjarn á að misstíga sig í hægri ökkla, en hann hafi misstígið sig tveimur mánuðum áður. Í tjónstilkynningum í febrúar 2011 kveðst M hafa dottið vegna mjög ójafns og stórgrýtt undirlags og það hafi valdið meiðslunum. Samkvæmt því sem skráð var í sjúkraskrá M um tveimur mánuðum eftir atvikið hafði M einungis misstígið og að hann hafi verið gjarn á að misstíga sig í umræddum ökkla. Af þessari lýsingu verður ekki ráðið að meiðslin verði rakin skyndilegs utanaðkomandi atburðar, heldur miklu fremur til innri veikleika í liðnum. Þegar hátt í tvö voru liðin frá því atvikið varð er fyrst skráð að M hafi dottið á mjög ójöfnu og stórgrýttu undirlagi. Að öllu virtu verður ekki talið að M hafi ekki sýnt fram á

með nægilegri vissu að hann hafi orðið fyrir meiðslunum af völdum slyss í skilningi vátryggingarskilmálanna. Af þessu leiðir að M á ekki rétt til bóta úr slysatryggingunni.

Samkvæmt 1. mgr. 124. gr. laga nr. 30/2004 um vátryggingarsamninga glatar sá sem á rétt til bóta samkvæmt slysatryggingu þeim rétti ef krafa er ekki gerð um bætur til félagsins innan árs frá því að hann fékk vitneskju um þau atvik sem hún er reist á. Fyrir liggur samkvæmt gögnum málsins að í nóvember 2009 hafði M gengist undir aðgerð á ökklanum vegna brjósskemmda sem þá höfðu komið í ljós. Ætla verður að á því tímamarki hafi M mátt gera sér grein fyrir að um varanlega meinsemd væri að ræða jafnvel þótt tilgangur aðgerðarinnar hafi verið að lina þjáningar og önnur einkenni sem af meinsemdinni stafaði. Verður að telja að meira en ár hafi því verið liðið frá því M vissi um kröfu sína, þegar X var tilkynnt um slysið í lok febrúar 2011. Hafði M því glatað rétti sínum til bóta slysatryggingunni jafnvel þótt litið væri svo á að hann hefði orðið fyrir meiðslunum af völdum bótaskylds slyss. Samkvæmt þessu á M ekki rétt til bóta úr slysatryggingunni hvort sem litið er til þess að hann varð ekki fyrir slysi í skilningi vátryggingarskilmála ellegar sökum þess að bótaréttur var fallin niður þar sem tilkynning til félagsins barst eftir að lögmæltur frestur til að tilkynna um tjónið var liðinn.

Niðurstaða.

M á ekki rétt til bóta úr slysatryggingu launþega hjá X.

Reykjavík, 15. desember 2011.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.